

Ενδιαφέρουσα και ξεχωριστή η είδηση που αναρτήθηκε σε αρκετούς ιστότοπους, σύμφωνα με την οποία ο αιρετός πρόεδρος του Ιράν δέχθηκε δριμύτατη κριτική από σκληροπυρηνικούς θρησκευτικούς ηγέτες της πατρίδας του, επειδή αγκάλιασε την μητέρα του εκλιπόντος ηγέτη της Βενεζουέλας.

Σύμφωνα με τον ισλαμικό νόμο, οι μουσουλμάνοι άνδρες απαγορεύεται να αγγίζουν γυναίκες, έτσι ο ιμάμης του Ισφαχάν, Μοχάμεντ Ταγκί Ραχμπάρ, έσπευσε να δηλώσει πως ο Αχμαντινετζάντ «

έχασε τον έλεγχο»,

αφού όπως χαρακτηριστικά είπε:

«Το να δίνεις τα χέρια με μια γυναίκα που δεν ανήκει στην οικογένειά σου, υπό οποιεσδήποτε προϋποθέσεις, είτε είναι νεαρή είτε μεγάλη σε ηλικία, δεν επιτρέπεται. Η αγκαλιά και η έκφραση συναισθημάτων δεν συνάδουν με την αξιοπρέπεια που πρέπει να επιδεικνύει ο πρόεδρος μιας χώρας όπως η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν».

Ο Μοχάμεντ Ντεχγκάν, μέλος της κυβερνητικής επιτροπής του ιρανικού Κοινοβουλίου, ανέφερε ότι το περιστατικό αυτό αποκαλύπτει τη πραγματική φύση του «αποκλίνοντος ρεύματος». Ο όρος αυτός, χρησιμοποιείται συχνά στο Ιράν για να τονίσει τις διαφορές ανάμεσα στον Αχμαντινιετζάντ και τον θρησκευτικό ηγέτη Αγιατολάχ Αλί Χαμενεΐ, ο οποίος κατηγορεί τον Ιρανό πρόεδρο ότι προσπαθεί να διαβρώσει τις αξίες του ιρανικού κράτους.

Ο εναγκαλισμός του Ιρανού προέδρου με την Έλενα Φρίας ντε Τσάβες δημιούργησε ακόμα μεγαλύτερη αναταραχή από τη δήλωση του Μαχμούντ Αχμαντινιετζάντ όπου ανέφερε,
Βενεζουέλας θα επιστρέψει την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας μαζί με τον Ιησού Χριστό.

Έχοντας πρόσφατη την “Αργώ”, την κινηματογραφική παραγωγή που προσπάθησε να αποδώσει το αληθινό γεγονός της απαγκίστρωσης από το Ιράν (το οποίο το 1979 που εξελίσσεται το γεγονός, μετατρέπεται σε Ισλαμική Δημοκρατία), έξι Αμερικανών που κρύβονταν στην Καναδική πρεσβεία, προσπαθούσα να εννοήσω τη δυσερμήνευτη, για Έλληνα, φανατική προσήλωση στο Μουσουλμανισμό που με τόση εμμονή καλλιεργείται εκεί.

Η ταινία, στα πρώτα της πλάνα προσφέρει ένα άλλοθι στο θρησκευτικό φανατισμό που χαρακτηρίζει το Ιράν, με αναφορές στη γνωστή ιστορία της επιβολής της πολιτικής των ξένων δυνάμεων. Η εθνικοποίηση των πετρελαϊκής βιομηχανίας που πραγματοποίησε ο αιρετός πρωθυπουργός Μοσαντέκ μπορεί να τον έκανε εξαιρετικά δημοφιλή στην πατρίδα του, αλλά η ιστορία έχει καταγράψει πώς το πραξικόπημα ενάντια στον εκλεγμένο πρωθυπουργό, ήταν μια συντονισμένη ενέργεια Αγγλίας και Η.Π.Α. Η συνέχεια με τον Σάχη και την Σαβάκ ήταν τόσο αντιλαϊκή και πιεστική που δεν άργησε να ανατείλει το άστρο του Χομεϊνί. Το Ιράν πέρασε από το έδαφος της κοσμικής εξουσίας, για να εγκατασταθεί στην φανατικά θεοκρατική, όπου 34 χρόνια αργότερα από το ξέσπασμα της λευκής επανάστασης ακόμα και ο συντηρητικός Αχμαντινιετζάντ, “αμαρτάνει” όταν εναγκαλίζεται, στην άλλη άκρη του κόσμου, την μητέρα του Τσάβες.

Τέλος, η Ιρανική κυβέρνηση ετοιμάζεται να μηνύσει τους παραγωγούς της ταινίας επειδή κατά την κρίση της η ταινία του Μπεν Άφλεκ αποτελεί «διαφήμιση για τη CIA» και αντι-ιρα νική προπαγάνδα. Εννοείται ότι η προβολή της έχει απαγορευτεί στο Ιράν, αν και κυκλοφορεί σε παράνομα DVD

.

Πιθανότατα, αν δεν είχε βραβευτεί με το όσκαρ της καλύτερης ταινίας της χρονιάς οι αντιδράσεις θα ήταν πιο ήπιες, ενώ οι Ιρανικές υποψίες ότι πέρα από τα καλλιτεχνικά κριτήρια, η βράβευση της ταινίας είχε και πολιτικά κίνητρα δεν κρίνονται ως ολότελα αβάσιμες.

Η παρουσία της πρώτης κυρίας στην τελετή απονομής είναι μια ένδειξη.